

Warszawa, dnia 8 maja 2026 r.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W WARSZAWIE**

WOOŚ-II.410.79.2026.JD

Dyrektor
Regionalnej Dyrekcji
Lasów Państwowych w Warszawie
ul. Grochowska 278
03-841 Warszawa

Na podstawie art. 54 ust. 1 w związku z art. 57 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, ze zm.), odpowiadając na pismo z dnia 22.01.2026 r., znak: ZU.6004.13.2024 w sprawie zaopiniowania projektu „Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Mińsk na lata 2026–2035” (zwanego dalej „projektem PUL”), wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, po zapoznaniu się z przedłożoną dokumentacją przedstawiam poniżej swoją opinię.

Na terenie objętym projektem PUL występują następujące formy ochrony przyrody:

1. rezerwaty przyrody:

- Bagno Pogorzel – dla którego obowiązuje Rozporządzenie Nr 274 Wojewody Mazowieckiego z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie ogłoszenia wykazu rezerwatów przyrody zlokalizowanych na terenie województwa mazowieckiego i utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r. (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2001 r. Nr 269 poz. 6860),
- Barania Ruda – dla którego obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 21 lipca 2020 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Barania Ruda (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2020 r. poz. 8198),
- Florianów – dla którego obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 13 listopada 2017 r. w sprawie rezerwatu przyrody Florianów (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2017 r. poz. 10643), zmienione Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 21 lipca 2020 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie rezerwatu przyrody Florianów (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2020 r. poz. 8202),
- Jedlina – dla którego obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Jedlina” (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2014 r. poz. 11875),
- Przełom Witkówki – dla którego obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 26 lutego 2025 r. w sprawie rezerwatu przyrody Przełom Witkówki,
- Rogoźnica – dla którego obowiązuje Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 21 grudnia 1998 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. U. z 1998 r. Nr 161 poz. 1099),

- Rudka Sanatoryjna – dla którego obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 22 lipca 2024 r. w sprawie rezerwatu przyrody Rudka Sanatoryjna (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2024 r. poz. 7501),
 - Skwarne Bagna – dla którego obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 31 marca 2025 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody Skwarne Bagna (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2025 r. poz. 3374),
 - Świder – dla którego obowiązuje Rozporządzenie Nr 274 Wojewody Mazowieckiego z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie ogłoszenia wykazu rezerwatów przyrody zlokalizowanych na terenie województwa mazowieckiego i utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r. (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2001 r. Nr 269 poz. 6860),
 - Torfowisko Jeziorek – dla którego obowiązuje Zarządzenie Nr 13 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 4 lipca 2013 r. oraz Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 27 grudnia 2018 r. zmieniające zarządzenie w sprawie rezerwatu przyrody Torfowisko Jeziorek (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2019 r. poz. 79),
 - Torfowisko Zawąły – dla którego obowiązuje Zarządzenie Nr 20 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 31 października 2012 r. w sprawie uznania rezerwatu przyrody „Torfowisko Zawąły” (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2012 r. poz. 7696),
 - Wólczńska Góra – dla którego obowiązuje Zarządzenie Nr 5 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Wólczńska Góra” (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2009 r. Nr 72 poz. 1947);
2. Mazowiecki Park Krajobrazowy – dla którego obowiązuje uchwała Nr 48/24 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 16 lipca 2024 r. (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2024 r. poz. 7443);
3. obszary Natura 2000:
- Dolina Kostrzynia PLB140009 – dla którego obowiązuje Zarządzenie Nr 17 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Kostrzynia PLB140009 (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2014 r. poz. 3830, ze zm.; ostatnia zmiana z dnia 24 maja 2023 r.),
 - Dolina Środkowego Świdra PLH140025 – dla którego obowiązuje Zarządzenie Nr 10 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Środkowego Świdra PLH140025 (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2014 r. poz. 3823, ze zm.; ostatnia zmiana z dnia 2 sierpnia 2016 r.),
 - Rogoźnica PLH140036 – dla którego obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 15 kwietnia 2015 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Rogoźnica PLH140036 (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2015 r. poz. 3954),
 - Torfowiska Czernik PLH140037 – dla którego obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 11 marca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Torfowiska Czernik PLH140037 (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2016 r. poz. 2534),
 - Bagna Celestynowskie PLH140022 – dla których obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 9 października 2018 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Bagna Celestynowskie PLH140022 (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2018 r. poz. 9702),
 - Gołe Łąki PLH140027 – dla których obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 15 kwietnia 2015 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Gołe Łąki PLH140027 (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2015 r. poz. 3952);
4. obszary chronionego krajobrazu:
- Miński Obszar Chronionego Krajobrazu – dla którego obowiązuje uchwała Nr 125/19 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 10 września 2019 r. w sprawie Mińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2019 r. poz. 10882),

- Nadwiślański Obszar Chronionego Krajobrazu – dla którego obowiązuje uchwała Nr 141/23 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 11 lipca 2023 r. w sprawie Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu położonego na terenie powiatów garwolińskiego, mińskiego i otwockiego (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2023 r. poz. 8531);
- 5. pomniki przyrody – są to pojedyncze drzewa, grupy drzew oraz 2 aleje, łącznie 89 drzew, z czego 2 martwe;
- 6. ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów odbywająca się niezależnie od miejsc ich bytowania, dla której obowiązują przepisy art. 51 i art. 52 ustawy o ochronie przyrody.

W zakresie obszaru Natura 2000, w granicach projektu PUL występują przedmioty ochrony:

3150 – starorzecza i naturalne, eutroficzne zbiorniki wodne

Siedlisko związane ze zbiorowiskami ze związku *Potamion* i *Nymphaeion*. W Nadleśnictwie reprezentowane przez dwa niewielkie śródlądowe zbiorniki na północnym skraju obszaru.

4030 – suche wrzosowiska

Siedlisko związane ze zbiorowiskami rzędu *Calluno-Ulicetalia*. Podczas prac fitosocjologicznych siedlisko stwierdzone w jednym płacie na północnym skraju Nadleśnictwa – jest to wrzosowisko położone w luce drzewostanu sosnowego, wzdłuż drogi leśnej. Płat ten zajmuje zaledwie 0,55 ha.

7120 – torfowiska wysokie, zdegradowane, lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji

Siedlisko reprezentowane przez zbiorowiska należące do klasy *Oxycocco-Sphagnetea*, zniekształcone w wyniku zaburzonych stosunków wodnych. Siedlisko reprezentowane przez 3 płaty, z których największy – niecałe 10 ha, zarastający brzoza i sosną – ma zostać włączony do rezerwatu Jedlina w ramach jego powiększenia.

7140 – torfowiska przejściowe i trzęsawiska

Siedlisko dość zmienne fitosocjologiczne, reprezentowane przez różne zespoły i zbiorowiska należące do klasy *Scheuchzerio-Caricetea nigrae*. Ten typ torfowiska pod względem warunków ekologicznych (uwarunkowania hydrologiczne, troficzne, charakter roślinności i dynamika) wykazuje cechy pośrednie pomiędzy torfowiskami niskimi a wysokimi. Torfowiska te rozwijają się najczęściej przy powierzchni oligo- i mezotroficznych wód, o mieszanym typie zasilania (wody opadowe, spływy powierzchniowe, wody podziemne lub przepływowe) i przyjmują postać kotłujących się na powierzchni wody kożuchów, pływających dywanów, trzęsawisk, budowanych przez torfowce i turzyce. Stanowią etap przejściowy w procesie odgórnego łądowacenia zbiorników wodnych, przy czym należy zaznaczyć, że proces ten może trwać setki lat. Taki charakter mają torfowiska w rezerwach torfowiskowych, m.in. Torfowisko Jeziorek, Bagno Pogorzelskie, Skwarne Bagno.

Nieco inny charakter i pochodzenie mają torfowiska w obszarze Natura 2000 Torfowiska Czernik czy rezerwacie Torfowisko Zawady. Są to najczęściej płytkie wyrobiska potorfowe, gdzie następuje spontaniczna regeneracja roślinności torfowiskowej, która aktualnie porasta bardzo płytkie pokłady torfu. Torfowiska takie są bardzo silnie narażone na zmiany stosunków wodnych oraz zmiany w ilości opadów atmosferycznych.

Większość powierzchni siedliska chroniona jest w rezerwach i w specjalnym obszarze ochrony siedlisk Torfowiska Czernik.

9170 – grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny

Identyfikatorem fitosocjologicznym siedliska jest zespół *Tilio-Carpinetum*. Grądy wykształcają się na żyznych i średnio żyznych glebach o zróżnicowanym stopniu uwilgotnienia. Drzewostan tworzą w naturalnych warunkach gatunki liściaste, głównie dąb, grab, lipa, klon, jawor, jesion, wiąz. W naturalnej postaci grądy są drzewostanami wielopiętrowymi. W efekcie gospodarki leśnej powstają najczęściej drzewostany jednopiętrowe składające się z dębu, czasami z obfitym dolnym piętrem grabowym lub lipowym. Często także górne piętro tworzy sosna – wówczas siedlisko takie uznaje się za mocno zniekształcone.

Runo grądów ma charakter zielny i tworzą je liczne geofity wiosenne, jak np. zawilec gajowy, przylaszczka pospolita, miodunka ćma. Mchów jest niewiele, miejscami mogą się natomiast pojawiać szerokolistne trawy, jak np. prosownica rozpięchła, trzcinnik leśny.

Jest to najbardziej rozpowszechnione siedlisko w Nadleśnictwie, pokrywające prawie 10% gruntów leśnych Nadleśnictwa. Obejmuje kompleksy położone w centralnej części Nadleśnictwa, przy czym prawie połowa powierzchni siedliska znajduje się w kompleksie Mienia. Duża część siedliska (około 25%) chroniona jest w rezerwatach: Rudka Sanatoryjna (niemal cały rezerwat), Florianów, Jedlina; w mniejszym stopniu Barania Ruda, Rogoźnica, Bagno Pogorzel.

91D0 – bory i lasy bagienne (siedlisko priorytetowe)

To priorytetowe siedlisko przyrodnicze jest w Polsce wybitnie niejednorodne z przyczyn fitogeograficznych i lokalno-siedliskowych. Bory i lasy bagienne występują w regionach o bardzo zróżnicowanym wieku i genezie krajobrazu, geologii i geomorfologii, w miejscach odmiennych pod względem topografii, reżimu wodnego i troficznego. Zalicza się do niego zespoły i zbiorowiska, czasem opisywane jako „nieokreślone fitosocjologicznie”, z różnorodnych jednostek syntaksonomicznych, z których każdy charakteryzuje swoisty zestaw cech środowiskowych. Są to więc najczęściej bory, brzeziny i świerczyny bagienne, ale również lasy olszowe z sosną i brzozą oraz dominacją torfowców w runie (uboższe skrzydło olsów torfowcowych). Występują na bagiennych lub wilgotnych siedliskach torfowych i najczęściej związane są z kompleksami torfowisk wysokich i przejściowych, zasilanych wodą opadową lub pochodzącą z płytkich warstw gruntowych. Drzewostan tworzą najczęściej brzoza omszona i sosna zwyczajna.

Na terenie Nadleśnictwa siedlisko to jest reprezentowane przez zespół sosnowego boru bagiennego *Vaccinio uliginosi-Pinetum*, występującego najliczniej, oraz olsu torfowcowego *Sphagno squarrosi-Alnetum*. Siedlisko 91D0 występuje w rozproszonych płatach w całym Nadleśnictwie, choć ponad połowa powierzchni siedliska znajduje się w dwóch kompleksach: Mienia i Jeziorek. Często są to pasy drzewostanu wokół torfowisk. Większość płatów siedliska znajduje się w lasach gospodarczych, jednak są one – wraz z otaczającym drzewostanem – wyłączone z zabiegów rębnych.

91E0 – łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (siedlisko priorytetowe)

W definicji łęgów 91E0 mieszczą się różne typy siedlisk, począwszy od silnie zabagnionych, ale przepływowych olsów źródłiskowych, po zalewane wodami powodziowymi wierzbowo-topolowe łęgi nadrzeczne. Na terenie Nadleśnictwa w ramach siedliska 91E0 występują łęgi olszowe i olszowo-jesionowe, których identyfikatorem fitosocjologicznym jest zespół *Fraxino-Alnetum*. Typowe łęgi wykształcają się wzdłuż niewielkich cieków wodnych, śródleśnych strumieni i rzek. Charakterystyczne dla tego siedliska jest zalewanie wodami o charakterze przepływowym. Może to być zalew wodami roztopowymi bądź też poziomy ruch wód w strefie przypowierzchniowej gleby. W łęgach brak jest trwałego zabagnienia powierzchni, które jest cechą typową olsów.

Gatunkiem tworzącym drzewostan łęgów jest przede wszystkim olsza. Duży udział powinien mieć również jesion, jednak zniszczenia powodowane przez chorobę jesionów w znacznej mierze wyeliminowały ten gatunek ze zbiorowisk leśnych. Podszyt w łęgach olszowych jest zazwyczaj bardzo bujny i tworzą go rozmaite gatunki, w tym czeremcha pospolita, kruszyna, dereń świda. Runo, podobnie jak w grądach, budowane jest przez gatunki wykazujące znaczną sezonową zmienność. Wczesną wiosną następuje rozkwit wielu geofitów: ziarnopłonu wiosennego, złoci, śledziennicy, kokoryczy oraz gatunków znanych z lasów grądowych. Latem bujnie rozwija się wysoka roślinność nitrofilna, m.in. pokrzywy, przytulia czepna. W zależności od warunków wodnych w skład roślinności łęgu mogą wchodzić gatunki olsowe i szuwarowe, np. wysokie turzycy, karbieniec pospolity, czyściec błotny.

Łęgi jesionowo-olszowe są najpowszechniejszym oprócz grądów siedliskiem w Nadleśnictwie. Prawie cała powierzchnia siedliska chroniona jest w 4 rezerwatach: Barania Ruda, Przełom Witkówki, Florianów i Rogoźnica oraz w specjalnym obszarze ochrony siedlisk Rogoźnica. Zwarty płat znajduje się również wzdłuż rzeki Trytwy w sąsiedztwie rezerwatu Rudka Sanatoryjna. Poza tym występują wyłącznie niewielkie, pojedyncze płaty.

91F0 – łęgi wiązowo-dębowo-jesionowe

Identyfikatorem tego siedliska jest zespół *Ficario-Ulmetum*. Klasycznym miejscem wykształcania się tego rodzaju łęgów są doliny dużych nizinnych rzek, sporadycznie zalewanych wodami niosącymi żyzne namuły, w efekcie czego powstają gleby typu mady. Łęgi

wykształcają się także w obrębie starych dolin rzecznych, obecnie już nieobjętych bezpośrednimi zalewami rzek, lecz z dobrze zachowanymi madami. Wątpliwości taksonomiczne budzą np. płaty siedliska zaliczanego do zbiorowisko *Ficario-Ulmetum* jednak znajdujące się poza dolinami rzek. Mają one fizjonomię i skład gatunkowy zbliżona do siedliska 91F0, jednak warunki łęgowe kształtują się najczęściej nie wskutek zalewów, a spływu powierzchniowego po lekko nachylonym stoku.

Na terenie Nadleśnictwa siedlisko zidentyfikowano przede wszystkim w oddziale 428, leżącym wzdłuż rzeki Świder w specjalnym obszarze ochrony siedlisk Dolina Dolnego Świdra i częściowo w rezerwacie Świder, a oprócz tego na kilku niewielkich płatach w rezerwatach Florianów i Bagno Pogorzelskie.

91P0 – jodłowy bór świętokrzyski

Siedlisko to jest w Nadleśnictwie swego rodzaju ewenementem. Identyfikator fitosocjologiczny siedliska to *Abietetum polonicum* – polska nazwa „wyżynny jodłowy bór mieszany” sugeruje jego związek z terenami wyżynnymi. Z kolei nazwa siedliska przyrodniczego „jodłowy bór świętokrzyski” wiąże je wręcz z jednym konkretnym regionem. W literaturze siedlisko to wymieniane jest przede wszystkim z terenów Roztocza, Gór Świętokrzyskich i Wyżyn: Łódzkiej i Małopolskiej, a najdalej na północ wysunięte stanowiska monitoringu siedliska znajdują się w rezerwacie Jata.

Jednakże uwzględniając skład florystyczny zbiorowiska oraz jego fizjonomię, w ramach prac fitosocjologicznych uznano, że występujące na terenie Nadleśnictwa bory jodłowe należą do wskazanego typu siedliska 91P0. W warunkach Nadleśnictwa jodła buduje drugie piętro drzewostanu i współtworzy górne piętro, jednak w większości wydzieleni gatunkiem panującym w górnym piętrze jest sosna lub dąb. Struktura przestrzenna płatów jest silnie zróżnicowana, co wiąże się z charakterystycznym wzrostem drzewostanów jodłowych. Pokrycie runa jest niewielkie, najczęściej występuje w nim borówka czarna, nerecznica krótkoostna, konwalijka dwulistna. Siedlisko rozwija się na siedliskach uboższych, ale także i żyznych, lasowych, w związku z tym płynnie przechodzi w zbiorowiska grądowe z udziałem jodły (*Tilio-Carpinetum abietetosum*, wyróżnione jako siedlisko 91T0).

Na terenie Nadleśnictwa siedlisko to występuje wyłącznie w jednym zwartym płacie w rezerwacie Jedlina oraz w kilku niewielkich płatach w otoczeniu rezerwatu.

91T0 – śródlądowy bór chrobotkowy

Identyfikatorem fitosocjologicznym siedliska jest zespół *Cladonio-Pinetum*. Siedlisko reprezentuje najuboższe i najbardziej suche postaci borów sosnowych. Związane jest z ubogimi i suchymi, inicjalnymi glebami wytwarzającymi się na śródlądowych wydmach. Wtórnie może też tworzyć się na ubogich glebach rolnych, dawniej uprawianych, a obecnie zarastających lub zalesionych, jednak na tyle ubogich, że powolny wzrost drzew nie jest w stanie zaciemnić porostów porastających glebę. W niektórych przypadkach istniejące bory suche są fazami degeneracji lub stadiami sukcesji wtórnej borów świeżych, dlatego też mogą przekształcać się w bór świeży *Leucobryo-Pinetum*.

W Nadleśnictwie siedlisko występuje w postaci kilku płatów, w większości znajdujących się w kompleksie Poręby Leśne na północy Nadleśnictwa; oprócz tego dwa płaty znajdują się w okolicach doliny Świdra. Siedlisko zajmuje łącznie ok. 4,5 ha.

Projekt PUL nie stoi w sprzeczności z zapisami planów zadań ochronnych. Projekt PUL nie pociąga za sobą możliwości wystąpienia zagrożeń zidentyfikowanych w planach zadań ochronnych, jak również nie stoi na przeszkodzie w realizacji ustanowionych celów ochrony obszaru ani zadań ochronnych. Stąd w opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie ustalenia zawarte w projekcie PUL nie będą negatywnie oddziaływać na integralność ww. obszarów Natura 2000, ani na spójność sieci Natura 2000. Prognoza oddziaływania na środowisko potwierdza, że ustalenia projektu PUL nie będą znacząco negatywnie oddziaływać na ww. obszary Natura 2000.

W zakresie rezerwatów przyrody, projekt PUL w pełni uwzględnia zapisy planów ochrony oraz zadań ochronnych dla rezerwatów oraz zadań ochronnych. W rezerwatach nie planowano żadnych zabiegów, poza tymi ustalonymi w planach ochrony i zadaniach ochronnych, stąd w opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie

ustalenia zawarte w projekcie PUL nie wpłyną negatywnie na cele ochrony ww. rezerwatów przyrody. Powyższe potwierdza prognoza oddziaływania na środowisko.

W zakresie obszarów chronionego krajobrazu, działania ujęte w projekcie PUL nie będą negatywnie wpływać na ochronę przyrody realizowaną w ramach Mińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz Nadwiślańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Na terenie objętym projektem PUL mogą znajdować się rośliny, zwierzęta lub grzyby objęte ochroną gatunkową na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody oraz umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną. W stosunku do dziko występujących gatunków roślin, grzybów, zwierząt objętych ochroną gatunkową ustawodawca określił w art. 51 ust. 1 i art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody katalog zakazów. Może nastąpić sytuacja, że przeprowadzenie planowanych czynności będzie mogło być zrealizowane dopiero po uzyskaniu stosownych zezwoleń na odstępstwa od zakazów w stosunku do gatunków chronionych. Ustawodawca w art. 56 ustawy o ochronie przyrody określił, na jakich zasadach mogą mieć miejsce odstępstwa od generalnej reguły, jaką jest ochrona gatunkowa.

Ustalenia projektu PUL:

- w części dotyczącej obszarów Natura 2000 nie będą znacząco negatywnie oddziaływać na ww. obszary Natura 2000,
- w części dotyczącej rezerwatów przyrody nie będą miały negatywnego wpływu na cele ochrony rezerwatów przyrody,
- w części dotyczącej parku krajobrazowego i jego otuliny nie będą miały negatywnego wpływu na ochronę przyrody parku krajobrazowego,
- w części dotyczącej obszarów chronionego krajobrazu nie będą miały negatywnego wpływu na ochronę przyrody ww. obszarów chronionego krajobrazu.

**Z up. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Warszawie**

Magdalena Sieradzka
Naczelnik Wydziału
Ocen Oddziaływania na Środowisko
/podpisano elektronicznie/